

Ἡ Ἱερουσαλήμ ὡς λατρευτικόν κέντρον

Ἡ Ἱερουσαλήμ ὡς λατρευτικόν κέντρον

Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ὀμιλοῦσα διὰ τὴν ἱερὰν πόλιν τῆς Ἱερουσαλήμ χρησιμοποιεῖ τὰ ὀνόματα: Ἱερουσαλήμ, Σιών, ἡ Πόλις τοῦ Δαυΐδ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ, Σαλέμ, ὅπερ σημαίνει εἰρήνη, Ἰεβούς ἐκ τῆς λέξεως Ἰεβουσαῖος, ὅπερ σημαίνει τὸν πρῶτον κάτοικον τῆς πόλεως, Κάδυτις, Αἰλία Καπιτωλίνα, ἡ Ἁγία Πόλις, κλπ. Τὸ ὄνομα Ἱερουσαλήμ ἐπεκράτησε ἐκ τῆς ἐποχῆς τοῦ βασιλέως Δαυΐδ, ὅπερ σημαίνει «πόλις τῆς εἰρήνης». Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴ ἐθριάμβευσε ὁ Χριστιανισμὸς τὸν 4ον αἰῶνα, μὲ τοὺς ἀναριθμήτους χριστιανικοὺς ναοὺς, τοὺς ὁποίους ἡ Ἁγία Ἑλένη καὶ ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος ἐφιλοτέχνησαν. Ἡ ἁγία αὐτὴ πόλις μὲ ἱστορία ἄνω τῶν τριῶν χιλιάδων ἐτῶν ἀποτελεῖ θρησκευτικὸν καὶ λατρευτικὸν κέντρον καὶ διὰ τὰς τρεῖς μονοθεϊστικὰς θρησκείας: Τὸν Χριστιανισμὸν μὲ κέντρον τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, τὸν Ἰουδαϊσμὸν μὲ τὸ Τεῖχος τῶν Δακρύων καὶ τὸν Μουσουλμανισμὸν μὲ τὰ τεμένη τοῦ Ὁμάρ καὶ τοῦ Ἑλ-Ἄκσα.

Ἡ Ἱερουσαλήμ χωρίζεται εἰς τὴν νέαν καὶ παλαιὰν πόλιν. Ἡ παλαιὰ πόλις περιβάλλεται ὑπὸ τῶν τειχῶν, τὰ ὁποῖα ἐκτίσθησαν ὑπὸ τοῦ Σουλτάν Σουλεῖμάν τοῦ Κανούνη, τὸ 1542 μ.Χ. Ἡ παλαιὰ πόλις ἐπικοινωνεῖ μὲ τὴν νέαν πόλιν μέσω ὀκτῶ πυλῶν:

α. τὴν Πύλην τοῦ Δαυΐδ ἢ Πύλην τῆς Γιάφφα. Εὐρίσκεται δυτικῶς τῆς πόλεως. Εἰς τὴν πύλην ὑπάρχει πύργος, ὁ ὁποῖος ἐκτίσθη ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ Μουσουλμάνοι προσέθεσαν μιναρέ. Κατὰ τὴν παράδοσιν ἐδῶ ἦτο καὶ τὸ παλάτι τοῦ Δαυΐδ.

β. τὴν Νέαν Πύλην. Εὐρίσκεται πρὸς τὸ βόρειον τμήμα τοῦ τείχους.

γ. τὴν Πύλην τῆς Ἁγίας Σιών. Εὐρίσκεται εἰς τὸν λόφον τῆς Σιών.

δ. τὴν Πύλην τῆς Δαμασκοῦ. Εὐρίσκεται εἰς τὸ δυτικὸν τμήμα τῶν

τειχῶν.

ε. τὴν Πύλην τοῦ Ἡρώδου. Εὐρίσκεται νοτιοδυτικῶς τῶν τειχῶν.

στ. τὴν Πύλην τῆς Γεθημανῆ ἢ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἢ τῶν Λεόντων. Εὐρίσκεται ἀνατολικῶς τῶν τειχῶν, ἔναντι τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν. Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἐκ τῆς πύλης ἐλιθοβολήθη ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος. Ὀνομάζεται καὶ Πύλη τῶν Λεόντων ἐκ τῶν λεόντων, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν τῆς πύλης.

ζ. τὴν Πύλην τῶν Ἀφρικανῶν. Εὐρίσκεται εἰς τὸ νότιον τμήμα τῶν τειχῶν.

η. τὴν Χρυσὴν Πύλην. Εὐρίσκεται ἀνατολικῶς τῆς πόλεως. Εἶναι ἡ πρὸ ἀρχαία πύλη. Ἐξ αὐτῆς διῆλθε ὁ Χριστὸς ἐπάνω εἰς τὸν ὄνον κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπως καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Ἡράκλειος μεταφέρων τὸν Τίμιον Σταυρὸν τὸ 629 μ.Χ., ὁ ὁποῖος εἶχε κλαπεῖ ὑπὸ τῶν Περσῶν κατὰ τὰς ἐπιδρομὰς αὐτῶν. Ἐν συνέχειᾳ ἡ θύρα παρέμενε κλειστὴ καὶ ἤνοιγε ἄπαξ, τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων, κατὰ τὴν ὁποία διείρχετο ὁ Πατριάρχης εἰς ἀνάμνησιν τῆς εἰσόδου τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἡ θύρα αὕτη ἐκλείσθη ὑπὸ τοῦ Ὁμάρ Χαττάπ, διότι ἐθεωρήθη περιττὴ καὶ διὰ λόγους ἀσφαλείας τῆς πόλεως. Ἡ παράδοσις λέγει ὅτι καὶ πάλιν θὰ ἀνοίξει ἡ πύλη, ὅταν ἐπανέλθει ὁ Κύριος κατὰ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν. Σήμερον, οὗσα κλειστὴ, ὀνομάζεται ἐξωτερικῶς Πύλη τῆς Μετανοίας καὶ ἐσωτερικῶς Πύλη τοῦ Ἐλέους. Εἰς τὴν παλαιὰν πόλιν εὐρίσκονται ἡ Χριστιανικὴ, ἡ Ἀρμένικη, ἡ Μουσουλμανικὴ καὶ ἡ Ἑβραϊκὴ συνοικία.